

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Lalátka Lajos (), mint indítványozó felperes, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a jelen indítvány 1. szakaszában megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvény, I. cikk (1) bekezdését, IV. cikk (4) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen indítvány elbírálására vonatkozóan az Alaptörvény, 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27.§ és 29.§ állapítja meg.

Az indítványozó felperes jogosultságát az Alaptörvény, XXVIII. cikk (7) bekezdése és az Abtv. 27.§ alapozza meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

a **Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság** 5.P.II.24.806/2014/2. szám alatti eljárásban hozott végzése (az F/6. számú melléklet),

a **Fővárosi Törvényszék**, mint másodfokú bíróság, befejezett perében hozott 57.Pkf.632.069/2015/3. számú végzése (az F/7. számú melléklet), valamint

a **Kúria**, a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán a Pfv.I.21.047/2015/5. számú végzése (az F/8. számú melléklet).

Érkezett: 2016. május 02. napján.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

"**I. cikk (1)** AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége."

"**IV. cikk (4)** Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytől korlátozták, kárának megtérítésére jogosult."

"**XIII. cikk (1)** Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár."

"**XXVIII. cikk (1)** Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy

8

BUDÁPESTI ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
ÉRTÉKELÉS
2016-05-29
PÓLOLVÁZ
24.806/14

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1280d/2016
Érkezett:	2016 JÚL 07.
Melléklet:	3x A.I. + 18 db
Kezelőiroda:	

valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

3. A közvetlen érintettség kifejtése

Indítványozó felperes keresetet indított egy korábbi peres eljárásban külön vagyonának részét képező ingóságok kiadása tárgyában. A korábbi eljárásban a bíróság kioktatta az indítványozó feleket a bizonyítási teherről. A felperes által csatolt, 1976.-1986. évek között kiállított BÁV nyugták és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján a korábbi bíróságok nem találták bizonyítottnak, hogy a per tárgyai a házasságuk előtt a felperes külön vagyonát képezték volna, így a keresetet elutasították.

Jelen eljárás megindításának oka azonos, hiszen a per tárgyait felperes vásárolta a felek házasságkötése előtt Magyarországon, valamint a házastársi kapcsolat idején is felperes rendelkezett velük, melyről alperes is megerősítő nyilatkozatot tett az F/5. számú jegyzőkönyv szerint: "Egyébként Neked ez nem hobbi, hanem pénzszerzés volt, hiszen rengeteg képet adott el." A házastársi kapcsolatuk kezdetén - akkor ez még nem volt közismert intézmény - házassági szerződést felek nem kötöttek. Felek között a kapcsolat megromlott, így közös akarattól a közös lakásukban az F/1. számú okirat alapján házaspár a közös vagyont megosztották 2004. június 15. napján. Házaspár szabadon rendelkezhetett az ingóságok megosztásában, döntésüket semmi nem korlátozta. Az okiratot közjegyző előtt írták alá. A házasság felbontása iránt indított perben indítványozó volt a felperes. A bontóperi nyilatkozatában előadta, hogy közjegyző előtt állapodtak meg a házastársi közös vagyon megosztásában peren kívül, birtokbaadással együtt. A bontóperi bíró 2005. április 22. napján a felek egyezségét Pp. 148.§ (2) bekezdése alapján jóváhagyta, mert megfelelt a jogszabályoknak!

Alperes 2005. január 29. napján, tehát a bontóper előtt költözött el a felperes által hitelből vásárolt új lakásába. Alperes elvitte az F/1. számú okirat szerint a saját ingóságain kívül a felperes tulajdonát képező ingóságokat, a per tárgyait is.

Felperes külföldön vállalt abban az időszakban munkát, kevés időt töltött Magyarországon, emiatt az alperes költözésekor sem volt jelen. Alperes a bontóperben az egyezség megkötése előtt sem a bontóperi bírót, sem felperest nem tájékoztatta arról, hogy az ingóságok birtokviszonyában változás történt, azaz a per tárgyait elvitte és azok a birtokába kerültek. Erről felek 2008. július 21. napján külön is nyilatkoztak az I. kerületi Rendőrkapitányságon az F/5. számú jegyzőkönyv szerint:

Felperes kérdése: "Miután volt egy megállapodásunk a vagyontárgyakról, mely alapján megosztottuk a vagyont, ami nem tartalmazta az ikonokat, te nem gondolhattad azt, hogy azok a tied."

Alperes válasza: "Természetesen nem kerültek megosztásra, nem volt szükség azok felosztására, mert a sajátomnak tekintettem." Alperes még kijelentette a szembesítés előtt: "Az édesanyám választotta ki a képeket a témájuk alapján, hiszen azokhoz ő nem ért. Én azt gondoltam, hogy beszéljük meg....., de erre nem került sor...."

A jelen eljárásban a bíróságok tisztességes tárgyalások nélkül, a tények és a felek között a mai napig érvényben lévő F/1. számú okiratban rögzített kötelmi jogviszony figyelembe vétele és vizsgálata nélkül hozták meg az Alaptörvény-ellenes döntéseiket. Felperes alapvető joga, a tulajdonhoz való joga sérült. A 64/1993. (XII.22.) AB határozat alapján mindenféle polgári jogi kötelmi jogosítvány az alapvető jogok védelmét élvezi. A házasfelek között 2004. június 15. napján közjegyző előtt aláírt F/1. számú Megállapodás is az alapvető jogok védelmét élvezi. A bontóperi egyezség felek egybehangzó kérése alapján jött létre annak ellenére, hogy felperesnek csak a közjegyző előtt aláírt F/1. számú kötelmi viszonyról volt tudomása, alperesnek pedig az F/1. számú megállapodáson kívül az elvitt ingóságokról is. Alperes törvénysértően nem tájékoztatta sem bontóperi bírót, sem felperest a per tárgyainak elviteléről. **Felperes az egyezségben a kötelmi jogviszony megerősítését kérte, alperes pedig az alattomos úton hozzákerült ingóságok birtokállapotát kívánta "törvényesíteni". A bíróságok döntéseikkel Alaptörvény-ellenesen nem a felperesi tulajdonjogot védték meg, hanem az alperes jogellenes cselekedeteit legalizálták!**

Az elsőfokú bíróság a Pp. 130.§ (1) bekezdés d) pontja alapján "ítélt dolognak" minősítette az alperes által alattomos úton elbirtokolt, a felperes tulajdonát képező ingóságokat a jogerős bontóperi egyezségere hivatkozással. Az elsőfokú bíróság figyelmét elkerülte az a jogszabályi rendelkezés, miszerint **peres felek egyezséget sem köthettek a per tárgyaira, hiszen azokkal a bontóperben nem rendelkezettek szabadon.** A BKKB büntetőjogi bírósága az F/4. számú végzése szerint "a vádlott (alperes) csak akkor lenne büntethető, ha Lalátka Lajos sértett, későbbi magánvádló az általa feltételezett bűncselekmény elkövetőjének kilétéről való tudomásszerzést követően (2005. október) 30 napon belül magánindítványt terjesztett volna elő." A bűncselekmény tehát akkor már elévült, de a felperesi állásfoglalás szerint a büntetőjogi bíróság szerinti "lopott dolog" nem lehet egy polgári bíróság döntésében "ítélt dolog"!

Felperestől a bíróságok megvonták alapvető jogát, a tisztességes eljáráshoz való, az Alaptörvény, XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapvető jogát. A bírói döntések nem tették lehetővé, hogy indítványozó felperes megvédje okirati bizonyítékokkal tulajdonjogát. Felperestől megvonták a tisztességes eljáráshoz való jogát és emiatt nem kérhette a bíróságokat, hogy az Alaptörvény, I. cikk (1) bekezdése szerint alapvető jogát védjék meg, teljesítsék az Alaptörvényben foglalt kötelezettségeiket. A másodfokú bíróság vélelmeket fogalmazott meg, hiszen tárgyalás nem volt, így felperesnek alkalmatlan sem volt vitatni a neki címzett kijelentést, jogi csúsztatást,

miszerint "...felperes maga sem vitatta azt, hogy a házastársi közös vagyona tartozott ingóságok vonatkozásában az alperessel olyan tartalmú egyezséget kötött, amely alapján az ingóságokat természetben megosztották és azok birtokba adására is sor került azt megelőzően, hogy kérték volna az egyezés bíróság általi jóváhagyását."

Az F/5. számú rendőrségi jegyzőkönyvben szereplő alperesi nyilatkozatok pedig egyértelműen cáfolják a másodfokú bíróság, a per tárgyaira vonatkozó vélelmeit: "Természetesen nem kerültek megosztásra, nem volt szükség azok felosztására, mert a sajátomnak tekintettem." Alperes még kijelentette: "Az édesanyám választotta ki a képeket a témájuk alapján, hiszen azokhoz ő nem ért. Én azt gondoltam, hogy beszéljük meg....., de erre nem került sor...."

A Kúria az elsőfokú- és másodfokú bíróságok döntéseit a fentiekben megnevezett körülmények, a jogszabályi tiltások és a tényszerű megállapítások ellenére helyben hagyta, a felperes felülvizsgálati kérelmét nem megalapozottnak ítélte meg.

Az eljáró bíróságok megállapították, hogy "Az egyezés megkötésekor azonban (felperes) tévedésben volt, nem volt tudomása arról, hogy 2005. januárban, amikor az alperes elhagyta a közös lakásukat, a keresetben foglalt ingóságokat is magával vitte."

A bíróságok figyelmét elkerülte az a tény, hogy **a tévedés fennállása mellett felperes döntési szabadsága törvénysértően volt korlátozva alperes jogszabály-ellenes cselekedetei és mulasztásai miatt. Peres felek egyezséget sem köthettek a per tárgyaira, hiszen azokkal a bontóperben nem rendelkezhetek szabadon.**

Az Alaptörvény-ellenes és jogszabály-ellenes bírói döntések a valótlan és vélelmekre alapozott tényállás megállapításaiból erednek, mely tényállásból hiányoznak **a peres házasfelek korábban szerzett tulajdonjogainak megállapításai, valamint a per tárgyaira is vonatkozó kötelmi jogviszony vizsgálatának eredményei.**

A fenti események időrendi sorrendben és röviden:

2004. június 15.: Házasfelek közös vagyona megszűnt, létrejöttek házasfelek tulajdonai az F/1. számú okiratban foglalt nevesített ingóságok megosztásával és alperes megerősítő nyilatkozatával, felek az ingóságok megosztásáról szabadon rendelkezhetek,

2004. július. Házasfelek életközösségének megszűnése,

2005. január 29.: Alperes elköltözésekor elvitte a saját ingóságait és a per tárgyait is (felperesi ingóságokat), az ingóságok birtokállapota jogalap nélkül változott meg,

2005. április 22.: Bontóperi egyezés felek egybehangzó kérésére. Felperes nem tudott az ingóságok megváltozott birtokállapotáról, felperes döntési szabadsága törvénysértően korlátozott volt a per tárgyaira vonatkozóan. Felperes nem rendelkezhetett szabadon a per tárgyairól, így a bontóperi egyezés hatálya, a bíróságok döntésével ellentétesen, nem terjeszthető ki a per tárgyaira.

2005. október.: Felperes ekkor szembesült a megváltozott birtokállapottal, azaz kiderült, hogy alperes elvitte a per tárgyait, amelyek az F/1. számú okirat szerint

felperes tulajdonát képezték. Felperes családi körben, kéréssel próbálkozott tulajdonához jutni közel három éven keresztül. A sikertelenség után tett feljelentést az I. kerületi Rendőrkapitányságon (F/5. számú melléklet), majd bírósághoz fordult (F/4. számú melléklet).

4. Az ügyben hozott bírói döntések Alaptörvény-ellenessége

A panaszban indítványozó felperes a jelen per tárgyával és a bírósági döntésekkel kapcsolatosan jelentős számú jogszabálysértésről tesz bizonyítható észrevételeket, de ezen kritikai elemek nem irányulnak a bírói döntések jogszerűségének felülvizsgálatára. A panaszban említett jogszabálysértések kísérő jelenségei a jelen eljárásokban mutatkozó, a bírói mérlegelés szabályainak hiányára, amelyek kiüresítik az Alaptörvényben garantált alapvető jogot, a bírósághoz fordulás jogát.

A jelen indítvány 3. szakaszában az események és a bírói állásfoglalások leírásában megkerülhetetlenül a bírói döntések Alaptörvény-ellenességére utaló megállapítások is helyet kaptak.

4.1. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 5.P.II.24.806/2014/2. számú végzése, mint az F/6. számú melléklet:

Az elsőfokú bíróság végzésében elutasította a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül. Az elsőfokú bíróság megsértette a preambulumban felsorolt, alaptörvényi garanciákat, azaz megsértette a felperes a bontóper előtt korábban, 2004. június 15. napján, az F/1. számú okirat alapján szerzett tulajdonjogát. A bírói döntés a valótlan és jogszabály-ellenes tényállásra hivatkozással a tisztességes eljáráshoz való jogát is megvonta felperestől. A bontóperi bíró ítéletének indoklásában rögzítette, hogy felek "Egyezően előadták, hogy a házastársi vagyon megosztásában peren kívül megállapodtak". A bontóperi bíró a felperes előadását is elfogadta, miszerint a közös vagyont az F/1. számú okiratban foglalt megállapodás alapján osztották meg. A bontóperi bíró az alperesi előadást is elfogadta, ami szó szerint megegyezett a bontóperi bíró megállapításának szavaival. Később vált nyilvánvalóvá felperes számára, hogy alperesnek a per tárgyaira vonatkozóan, mivel azok alattomos úton kerültek birtokába, rosszhiszemű tervei voltak. A bontóperi jegyzőkönyvbe: "Felek kijelentik, hogy a közös vagyoni ingóságok megosztása megtörtént, a vagyontárgyak birtokba adása mellett". A felek szavai azonosak, de a szavak jelentése más és más. Felperes nyilatkozatával elismerte, hogy alperes elköltözésekor elvitte a saját ingóságait, csak azok a műszaki cikkek maradtak a lakásban, melyek üzemképtelenek voltak és melyeket felperes közben megjavíttatott. Az alperes nyilatkozatával arra számított, hogy az alattomos úton elvitt ingóságokkal kapcsolatos "birtokba adása mellett" nyilatkozattal a tulajdonjogot is megszerzi. A jelen eljárás bírói döntései Alaptörvény-ellenesen az alperes jogellenes cselekményeit igazolták, illetve törvényessé tették. Természetesen birtokbaadásról felperes részéről

szó se volt!

A per tárgyairól sem a bontóperi bírónak, sem felperesnek nem volt tudomása, hogy alperes a bontóper előtt alattomos úton, felperes engedélye és tudta nélkül elbirtokolta. Az elsőfokú bírói döntés indoklásában rögzítette: "Az *egyezség megkötésekor azonban (felperes) tévedésben volt, nem volt tudomása arról, hogy 2005. januárjában, amikor az alperes elhagyta a közös lakásukat, a keresetben foglalt ingóságokat is magával vitte.*" Perbeli egyezséget a felek akkor köthetnek, ha a per tárgyairól rendelkezhetnek. Felperes nem rendelkezhetett a per tárgyairól, így azokról felek egyezséget sem köthettek. **Az elsőfokú bírói tényállás tehát jogszabály-ellenes, az erre alapított döntés pedig Alaptörvény- és jogszabály-ellenes.**

Az elsőfokú bíróság végzésének indoklásában nem állapította meg, hogy a hivatkozott bontóperi egyezség milyen konkrét időpontban fennálló, milyen konkrét jogosítványra hatályos, így arra sem derült fény, hogy a 2004. június hóban létrejött házaspár tulajdonai milyen jogalappal változtak meg, miért és hogyan kerültek a bontóperi egyezség hatálya alá a per tárgyai, és miért lett alperes alattomos cselekedetének eredményeként "ítélt dolog" a BKKB F/4. számú büntetőjogi végzése alapján a "lopott dolog".

Az elsőfokú bíróságnak a felperesi tévedés hangsúlyozása mellett elmulasztotta annak a ténynek a megállapítását is, hogy az alperes a bontóperben törvénysértően nem tájékoztatta sem a bontóperi bíróságot, sem a felperest a per tárgyainak megváltozott birtokállapotáról. Az alperes jogszabályban rögzített kötelezettségét szegte meg tudatos mulasztásával, melynek következményeként a felperes döntési szabadságát törvénysértően korlátozta. **A felperes kereseti kérelmét elutasító bírói döntések az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésében foglaltakat is megsértették, hiszen felperes az alapvető jogainak sérelme miatt nem a bíróság elutasítására, hanem kártérítésre jogosult.**

Az állam az alapvető jogok legfőbb kötelezettje. Az alapvető jogok érvényesülését az állam garantálja jogi garanciákkal, melyek a jogszabályokban testesülnek meg. Az elsőfokú bírói döntéssel a felperes korábban szerzett tulajdonjog védelmének jogi garanciái, azaz a jogszabályok is sérültek a következők szerint:

Ptk. 98.§: a tulajdonost megilleti a birtoklás joga és a birtokvédelem,

Ptk. 115.§ (1) bekezdése: a tulajdonjogi igények nem évülnek el,

Ptk. 115.§ (3) bekezdése: a tulajdonos követelheti a jogellenes beavatkozás vagy behatás megszüntetését, ha pedig a birtokából kikerült, követelheti a visszaadását,

Ptk. 117.§ (1) bekezdése: Átruházással -....- csak a dolog tulajdonosától lehet a tulajdonjogot megszerezni,

Ptk. 117.§ (2) bekezdése: A tulajdonjog megszerzéséhez az átruházásra irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül a dolog átadása is szükséges.....,

Ptk. 121.§ (2) bekezdése: Aki bűncselekménnyel vagy egyébként erőszakos vagy

alattomos úton jutott a dolog birtokához, elbirtoklás útján nem szerez tulajdonjogot.

Az Alaptörvény, R) cikk (2) bekezdésében foglaltak nem érvényesülhettek a felsorolás szerinti jogszabályokkal ellentétes bírói döntésekkel. A valótlan tényállásra alapított bírói döntések nélkülöztek a bizonyító okiratok és a felek korábbi nyilatkozatainak érdemi vizsgálatát. Ezen érdemi vizsgálatok elmaradása eredményezte az elsőfokú bíró végzését, a felperes keresetlevelének idézés kibocsátása nélküli elutasítását.

A felperestől az elsőfokú bírói döntés elvonta tulajdonjogának tárgyait, megvonta a tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a felperes döntési szabadságának törvénysértő korlátozása miatt a kártérítéshez való jogát is.

4.2. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság befejezett perében hozott 57.Pkf.632.069/2015/3. számú végzése, mint az F/7. számú melléklet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, megerősítette a felperes tévedésbe kerülését, valamint új kereset előterjesztésének lehetőségét elutasította.

A másodfokú bíróság döntései az elsőfokú bírói döntések Alaptörvény-ellenességénél hivatkozott alapvető jogokat sértették. a jog tartalmára és azok érvényesülésének akadályozásáról megfogalmazott, fentiekben felsorolt tények alapján. A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal ellentétben részletesen leírta az F/1. számú okiratban foglaltakat, megállapításaiban azonban nem jelent meg annak elismerése, hogy az F/1. számú okirat alapján házaspár tulajdonjogai jöttek létre. A másodfokú bíróság hivatkozott az alperesi észrevételekre, miszerint ugyanazon felek között, ugyanazon jog iránt folyamatban volt jogvitát az eljáró bíróságok jogerősen lezárták. Az alperes "az ugyanazon jog iránt" megállapításával megtévesztette és félretájékoztatta a másodfokú bíróságot, hiszen a jelen perben az elsőfokú bíróság pontosan megnevezte a korábbi per tárgyát, azaz felperes "Arra hivatkozott, hogy a felek házastársak voltak, a követelt ingóságok a felperes külön-vagyonába tartoztak...." Az alperesi nyilatkozat megtévesztő és félretájékoztató szándékát bizonyítja a korábbi eljárás másodfokú bíróság a 45. Pf. 636.680/2013/3. számú ítéletének 4. oldalán tett konkrét megállapítása: "A felperes másodfokú eljárásban hivatkozott először arra, hogy az ingóságok közös vagyoni jellegét elismeri, továbbá, új előadást tett akkor, amikor a peres felek közötti megállapodások körében azok érvénytelenségére tévedés, megtévesztés jogcímére alapítva hivatkozott. A másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján ezen új hivatkozásokat a felülbírálat során figyelmen kívül hagyta...." Ezen dokumentum az F/9. számú mellékletben szerepel.

A jelen eljárásban "A másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és annak jogi indokaival.....Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján visszautal.....", így az elsőfokú bírói döntésekre vonatkozó felperesi megállapítások alapján a másodfokú bírósági döntések szintén Alaptörvény-ellenesek.

A másodfokú bíróság figyelmét is elkerülte az a tény, hogy felperes döntési szabadsága sérült azzal, hogy a bontóperi egyezség megkötésekor a per tárgyainak tényleges birtokállapotáról alperes törvénysértő pervitele miatt nem volt felperesnek tudomása.

A másodfokú bírósági döntése a felperes tulajdonjogának csorbítását jóváhagyta. Másodfokon is sérült a felperes a tisztességes eljáráshoz való joga, valamint a felperes döntési szabadságának törvénysértő korlátozásának megállapítása szintén elmaradt, ami megvonta felperestől a kártérítéshez való jogot.

4.3. A Kúria, a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán a Pfv.I.21.047/2015/5. számú végzése, mint az F/8. számú melléklet:

Érkezett: 2016. május 02. napján.

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 57.Pkf.632.069/2015/3. számú jogerős végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzésének indoklásában hivatkozott a Pp. 229.§ (1) bekezdésben foglaltakra, mint ahogy a Pp. 148.§ (4) bekezdésére is. A bontóperi bíróság is ezen jogszabály (2) bekezdésére hivatkozott, mikor a bontóperi egyezséget jóváhagyta. A két hivatkozás között éppen az a különbség, ami a jelen per tárgyait képezik. A bontóperi egyezséget felek úgy kötötték meg, hogy a bontóperi bírói végzés megállapítása szerint "A bíróság a felek egyezségét a Pp. 148.§ (2) bekezdése alapján jóváhagyja, mert megfelel a jogszabályoknak." Felperes keresete a korábban szerzett tulajdonjogának tárgyairól, a per tárgyainak kiadatásáról szólt. **Jogerős egyezség a per tárgyaira nem születhetett, mivel sem a bontóperi bírónak, sem felperesnek nem volt tudomása arról, hogy az alperes alattomos úton elbirtokolta a per tárgyait, a felperes ingóságait. Perbeli egyezséget a felek akkor köthetnek, ha a per tárgyairól rendelkezhetnek.** A bontóperi bíró megállapította, hogy felek "Egyezően előadták, hogy a házastársi közös vagyon megosztásában peren kívül megállapodtak." Felperes előadásában hivatkozott a közjegyző előtt aláírt F/1. számú okiratra is.

A bontóperi egyezség az F/1. számú megállapodást, házaspár korábban szerzett tulajdonjogát erősítette meg, foglalta ítéletbe. A per tárgyaira a bontóperi egyezség nem terjeszthető ki a fent hivatkozott jogszabályi tiltás alapján sem. A bíróság rendelkező részben foglalt határozata sérti a felperes korábban szerzett tulajdonjogát. A bontóperi egyezség elleni perújítás pedig ugyancsak Alaptörvényellenesnek bizonyult volna, mivel a jogerős egyezséggel ellentétesen, a felek közötti kötelmi jogviszonyt, a létrejött tulajdonjogokat támadta volna meg. A jogerős egyezséget felperes vitássá soha nem kívánta tenni. Éppen alperes tette vitássá a 2005. januári jogellenes cselekményével, a per tárgyainak elbirtoklásával. A bíróságoknak kötelezettsége van az Alaptörvény, I. cikk (1) bekezdése szerint az

alapvető jogok védelmében. A Kúria megállapította, hogy: "A házasság felbontása iránti eljárásban született egyezség korlátozás nélkül a teljes közös vagyona kiterjed, továbbá az egyezség rögzíti az ingóságok megosztásának teljesedésbe menését is, tehát megállapítható, hogy a felperes kereseti követelése olyan ténybeli alapon nyugszik, melynek tárgyában már anyagi jogerővel bíró egyezség született." A Kúria megállapítását és a bírói tényállást az okirati bizonyítékok nem támasztják alá. A bizonyító okiratok nem kerültek érdemi vizsgálat alá. A bontóperi egyezség megkötésekor két tulajdonjoggal rendelkező tulajdonos nyilatkozott, illetve "Egyezően előadták, hogy a házastársi közös vagyon megosztásában peren kívül megállapodtak." A bontóperi egyezségben felperes korábban szerzett tulajdonjogára alapítva nyilatkozott, mivel 2004. június 15. napján felek szabadon rendelkeztek az ingóságokról. Ezt a rendelkezési jogot sértette meg alperes 2005. januári-áprilisi jogszabály-ellenes cselekedeteivel azzal, hogy elvitte felperes ingóságait, másrészt a bontóperben a megváltozott birtokállapotról nem tájékoztatta sem a bontóperi bírót, sem felperest. A bontóperi bíró végzésében egyértelműen nyilatkozott arról, hogy az egyezséget jóváhagyja, mert megfelel a jogszabályoknak. Az alperesi cselekedetek jogszabályellenesek voltak és jelenleg is azok, valamint felperes nem rendelkezhetett a bontóperben a per tárgyairól, így ezen ingóságokról a Kúria megállapításaival ellenkezőleg egyezséget sem köthettek. A Kúria fentiekben idézett megállapítása, miszerint "...felperes kereseti követelése olyan ténybeli alapon nyugszik, melynek tárgyában már anyagi jogerővel bíró egyezség született.", ellentétes az Alaptörvény, I. cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében és a Kúria megállapításával közvetve a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

A Kúria döntésével és mulasztásaival megsértette az Alaptörvény fentiekben leírt garanciáit, nem védte meg felperes korábban szerzett tulajdonjogát és ezzel együtt a jogerős bontóperi egyezség anyagi jogerejét a Kúria sem tekintette irányadónak, annak hatályát vélelmekre alapítva önkényesen kiterjesztették felperes tulajdonjogának csorbításával a per tárgyaira is.

A Kúria figyelmét is elkerülte az a tény, hogy az alperes bontóperi mulasztása a felperes döntési szabadságát törvénysértően korlátozta azzal, hogy az egyezség megkötésekor a per tárgyainak tényleges birtokállapotáról alperes törvénysértő pervitele miatt felperesnek nem volt tudomása. Ezzel sérült a felperes kártérítéshez való joga is.

A Kúria sem tartott tárgyalást a felperes felülvizsgálati kérelme ellenére.

A Kúria döntése helyben hagyta a bíróságok Alaptörvény-ellenes döntéseit, illetve a felperes felülvizsgálati kérelmét megalapozatlannak minősítette.

A Kúria döntése a fentiek szerint szintén sértette a felperes korábban szerzett tulajdonjogát, a Kúria sem teljesítette az Alaptörvényben előírt, az alapjogok védelméről szóló kötelezettségét, valamint nem biztosította a tisztességes eljáráshoz

való jogot sem.

5. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

Az Alaptörvény sok esetben csak felsorolásszerűen nevesíti az egyes alapjogokat, és nem határozza meg valamennyi lényeges tartalmi összetevőjüket.

I. cikk (1) bekezdése alapján az állam képviselőjében eljáró bíróságok döntéseikben elutasították az F/1. számú okirat szerint a közös vagyon megosztásából származó, a felperes tulajdonát képező ingóságok, a per tárgyainak kiadatását.

A tulajdonjogi igények nem évülnek el. **A bírói döntések ezzel megsértették az indítványozó felperes alapvető jogát, a közokiratban megosztott és jogerős egyezségben rögzített tulajdonjogát**, melynek az Alaptörvény szerinti védelmét, mint az elsőrendű kötelezettségüket elmulasztották, illetve megszegték.

A felperes állásfoglalása szerint a bíróságok döntéseiket a bontóperi egyezségben megerősített, a felperes korábban szerzett tulajdonjogának védelme helyett a "A házasság felbontása iránti eljárásban született egyezség korlátozás nélkül a teljes közös vagyonra kiterjed..." vélelemre alapították. Az elsőfokú bírói döntés a 2004. júniusában létrejött kötelmi viszonyt, a házasfelek tulajdonjogainak kölcsönös elismerését teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, a döntés indoklásában meg sem említette.

A bíróságok a kapcsolódó jogszabályokban és az Alaptörvényben megfogalmazott, a felperes alapvető jogainak védelmére vonatkozó kötelezettségüket nem teljesítették, nem tartották irányadónak a bontóperi egyezség tényleges anyagi jogerejének pozitív és negatív hatását, azaz a létrejött bírói egyezséget éppen ellentétesen értelmezték azzal, hogy az alattomos úton alperes birtokába jutott felperesi ingóságokra is kiterjesztették a jogerős egyezség hatályát. A bontóperi bíró jóváhagyta a felek egybehangzó egyezségét, mert megfelelt a jogszabályoknak. Az alperes cselekedetei jogszabályellenesek, így azok eredményei - a per tárgyainak elvitele, a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása - nem lehet a jogerős egyezség része! Felek az ingóságokkal 2004. június 15. napján szabadon rendelkeztek, a közokiratba foglalt Megállapodást közös akaratból írták alá. **Erről szól a bontóperi egyezség.** Az elsőfokú- és a másodfokú bíróságok ennek ellentmondó döntéseikben a bontóperi egyezséget a 2005. januári-áprilisi birtokviszonyra értelmezik, mikor is felperes a per tárgyairól nem rendelkezhetett szabadon, így felek a per tárgyairól egyezséget nem is köthettek. **A bontóperi egyezség tehát a 2004. június 15. napján létrejött tulajdonjogokat erősíti meg.** Az elsőfokú bíróság döntésének indoklásában hivatkozott: "A Pp. 148.§ (4) bekezdése alapján a bíróság által jóváhagyott egyezségnek ugyanaz a hatálya, mint a bírói ítéletnek." Az elsőfokú bíróság is elismerte, hogy felperes a bontóperben nem tudott alperes jogellenes

cselekménye miatt a per tárgyainak megváltozott birtokállapotáról. **Perbeli egyezséget tehát a per tárgyaira felek nem is köthettek.**

Az Alaptörvény alapvető jogok védelmét garantálja, így a bíróságoknak felek korábban szerzett tulajdonjogainak védelmében és nem ellenében kell döntéseiket meghozni. A bíróságoknak a felek alapvető jogait kell védeni, nem pedig az alperes jogellenes és jogsértő cselekedeteit, melyet a jelen eljárásokban a bírói döntések Alaptörvény-ellenesen legalizáltak.

IV. cikk (4) bekezdése szerint akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénysértően korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.

A jelen eljárásokban a döntéshozók figyelmét elkerülte az a tény, hogy felperes döntési szabadsága sérült azzal, hogy az egyezség megkötésekor a per tárgyainak tényleges birtokállapotáról alperes törvénysértő pervitele miatt nem volt felperesnek tudomása. A jogszabály szerint perbeli egyezséget a felek akkor köthetnek, ha a per tárgyról rendelkezhetnek. **A felperes kereseti kérelmét elutasító bírói döntések mulasztásai az Alaptörvény, IV. cikk (4) bekezdésében foglaltakat is megsértették, hiszen felperes döntési szabadságának törvénysértő korlátozása miatt nem a bíróságok elutasítására, hanem kártérítésre jogosult.**

A felek döntési szabadságuk birtokában döntöttek 2004. június 15. napján. Mindez nem mondható el a 2005. áprilisi bontóperéről, mikor is sem a bontóperi bírónak és sem felperesnek nem volt tudomása arról, hogy alperes elvitte a per tárgyait. A bontóperben felek közösen és egyöntetűen nyilatkoztak arról, hogy "Felek kijelentik, hogy a közös vagyoni ingóságok megosztása megtörtént, a vagyontárgyak birtokba adása mellett." A felek ezen bontóperi egyezségben a 2004. júniusi döntésük megerősítését kérték, amikor is rendelkezhetek a közös vagyon tárgyairól. **A 2005. januári-áprilisi, megváltozott birtokállapotról csak alperes tudott, tehát erről felek nem köthettek egyezséget.** Erről felek az F/5. számú rendőrségi jegyzőkönyvekben is nyilatkoztak.

XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

A bíróságok a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül utasították el.

A per tárgyaira vonatkozóan az F/1. számú okirat szerint kötelmi jogviszony van jelenleg is érvényben felek között, melynek védelme az Alaptörvény szerint az állam elsőrendű kötelezettsége. **A kötelmi jogviszonyban szereplő tulajdonjogokat a bontóperi egyezség hatálya alapján a bontóperi bíróság "bírói ítéletben" megerősítette.**

Mindezek ellenére a 2015. és 2016. években született bírósági és Kúria döntések felperes 2004. június 15. napján, a közös vagyon megosztásából korábban szerzett tulajdonjogát, a per tárgyaira vonatkozóan megvonták. Az alperes jogszabályellenes

cselekedetei ellenére és azokat jóváhagyólag a bíróságok a per tárgyainak kiadatását megtagadták, a felperesi ingóságokat jogalap nélkül és jogszabály-ellenesen "átruházták" alperesre. A bírói döntések indoklásában nem állapították meg, hogy a bontóperi egyezség milyen konkrét időpontban fennálló, milyen konkrét jogosítványra hatályos, így arra sem derült fény, hogy a 2004. június hóban létrejött házaspár tulajdonai milyen jogalappal változtak meg, miért kerültek a bontóperi egyezség hatálya alá a per tárgyai, és miért lettek alperes alattomos cselekedetének eredményeként "ítélt dolog" a BKKB F/4. számú büntetőjogi végzése alapján a "lopott dolog".

Az alkotmányjogi tulajdonvédelem köre nem azonosítható az absztrakt polgári jog tulajdonvédelmével, azaz sem a birtoklás, használat és rendelkezés részjogosítványaival, sem a negatív és abszolút jogként való meghatározásával. A fenti nyitott kérdésekre értelemszerűen az alkotmányjogi tulajdonvédelem adhat érdemi választ. Az tényszerűen megállapítható, hogy az Alaptörvény védelmét élvező mindenféle kötelmi jogviszonyból eredő jogosítvány, így a jelen perben a házaspár között 2004. június 15. napján létrejött, kölcsönösen elismert kötelmi jogviszony, melyre alapítva létrejöttek a felek tulajdonjogai.

XXXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A bírói vélelmekre alapított, a bizonyító okiratok és az érintett felek korábbi (F/5. számú melléklet) nyilatkozatainak vizsgálata nélkül megállapított, valótlan tényállás alapján a bíróságok megvonták felperestől tulajdonjogának, a kártérítéshez való jogának megvédését tisztességes és nyilvános tárgyalások keretei között.

A felperes tulajdonjogának sérelme után a tisztességes eljáráshoz való jogot vonták el felperestől azzal, hogy döntéseiket tárgyalások nélkül hozták meg.

A bontóperi egyezséggel kapcsolatos vélelem, miszerint felek természetben osztották meg korlátlanul a közös vagyonukat, közokirat-ellenes vélelem, de ezen kívül a rendőrségi jegyzőkönyvekben rögzített alperesi és felperesi nyilatkozatok is cáfolják ezen bírói állásfoglalásokat.

A bíróságok a felperest megfosztották annak lehetőségétől, hogy a személyére címzett, valótlan állításokat, valamint a bírói vélelmeket a tárgyalásokon okirati bizonyítékokkal cáfolja. A másodfokú bíróság vélelme szerint: "...felperes maga sem vitatta azt, hogy a házastársi közös vagyonba tartozott ingóságok vonatkozásában az alperessel olyan tartalmú egyezséget kötött, amely alapján az ingóságokat természetben megosztották és azok birtokba adására is sor került azt megelőzően, hogy kérték volna az egyezség bíróság általi jóváhagyását."

Felperesi cáfolat erre az alperes 2008. július 21. napján (F/5. számú melléklet) az I.

kerületi Rendőrkapitányságon a per tárgyaira tett nyilatkozata, miszerint: "Természetesen nem kerültek megosztásra, nem volt szükség azok felosztására, mert a sajátomnak tekintettem." Alperes még kijelentette: "Az édesanyám választotta ki a képeket a témájuk alapján, hiszen azokhoz ő nem ért. Én azt gondoltam, hogy beszéljük meg....., de erre nem került sor...."

6. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Kúria 2016. március 9. napján kelt végzése ellen felülvizsgálatnak nincs helye. A felperes volt jogi képviselője a Kúria végzését igazoltan **2016. május 02. napján** vette át.

Az indítványozó felperes alapvető jogai sérültek a tisztességes és nyilvános tárgyalások hiánya miatt, alapvető jogainak védelmére nem kapott lehetőséget vélelmekre alapozott Alaptörvény-ellenes döntések alapján.

7. Indítványozó felperes kijelenti, hogy az ügyben nincs folyamatban sem felülvizsgálati eljárás, sem perújítási kezdeményezés.

8. Indítványozó felperes kijelenti, hogy hozzájárul a panasz és személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához az indítvány 1. számú melléklete szerint.

Budapest, 2016. június 29.

Tisztelettel:

Lálátka Lajos
Indítványozó felperes

Mellékletek:

1. számú melléklet: Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok:
 - F/1. számú Megállapodás,
 - F/2. számú BKKB bontóperi végzés
 - F/3. számú BKKB bírói végzés, egyezség
 - F/4. számú BKKB büntetőjogi végzés
 - F/5. számú I.kerületi Rendőrkapitányság jegyzőkönyvei, felek vallomásai
 - F/6. számú Budapest II. és III. kerületi Bíróság végzése
 - F/7. számú Fővárosi Törvényszék végzése
 - F/8. számú Kúria végzése
 - F/9. számú Korábbi eljárás másodfokú ítélete

